

vilde absolut ikke tilfredsstille Foreningen; Leveringsfristen fra Frederikshavn til Kjøbenhavn for Fisk paa rødt Fragtbrev vilde herefter blive 42 Timer, medens det, Foreningen i Virkeligheden ønsker, er, at Jærnbanen skal befordre al Fisk som Ekspresgods, uden Hensyn til den lave Fragt, med andre Ord, at f. Eks. Leveringsfristen fra Frederikshavn til Kjøbenhavn skulde sættes til højst 20 Timer, med fuldt Ansvar for Vanerne for den mindste Uregelmæssighed, der maatte opstaa under Transporten, saaledes at den Risiko, der nu en Gang er forbunden med Forhandling af en let fordærvelig Vare som Fisk, ganske lægges over paa Jærnbanen. At indgaa paa en saadan Fordring, er selvfølgelig umuligt.

Hvad endelig angaar det fremsatte Ønske om, at Hummer, Østers, Rejer og Krebs samt alle røgede Fiskevarer maa blive henregnede til letfordærvelige Varer, skal man henvise til § 61, 2, 3dje Stykke, sidste Punktum i Lov af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m., hvorefter det kun er letfordærvelige Varer, som henhøre til de vigtigste Livsfornødenheder, der skulle befordres med fremstyndt Hurtighed.

Allerede af den Grund vil Foreningens Anmodning ikke kunne imødefomes, men man skal tilføje, hvad man allerede flere Gange har haft Lejlighed til at udtale over for lignende Ønsker, at de Krav, Befordringen af letfordærvelige Varer stille til Driften, for Øjeblikket ere saa store, at det vil være ganske umuligt at forøge Antallet af disse Varer.

B. G. B.

Rimestad.

Andersen.

Til Indenrigsministeriet.

27. Fra Fru Wilhelmine Zahle, Enke efter Pastor P. Chr. Zahle, om Tilladelse til at beholde den aarlige Understøttelse af 300 Kr., som bevilgedes hendes afdøde Mand ved hans Embedsfratrædelse. (Indbragt den 4de November 1898 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 7de Valgkreds, Ole Hansen.)

Andragerindens afdøde Mand ofrede det meste af sit Liv og hele sin Manddoms bedste Kraft til offentlig Virksomhed og havde stedse mere sit Fædrelands Vel end sin egen Interesse for Øje. Ved sin Død efterlod han derfor intet, og Andragerinden sidder nu med en Pension af omtrent 900 Kr. til sig selv og to Børn, der endnu behøve hendes Hjælp. Under disse Omstændigheder haaber hun paa, at hendes Andragende maa blive taget i velvillig Betragtning.

Udvalget gør ikke Indstilling.

28. Fra Endelave Sogneraad om et yderligere Tilskud til Anlægget af en Baadehavn ved Den Endelave. (Indbragt den 7de November 1898 af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds, P. Nielsen.)

Ved Finansloven 1896—97 (se Tillæg B. for 1895—96, Sp. 95—96, Folketings-tidende Sp. 529—30, Folketings-tidende for 1896—97, Sp. 2951, 2982—83, Tillæg B. Sp. 537—39, 1419, Tillæg C. Sp. 529—30) er der bevilget 15,000 Kr. som Tilskud til Anlægget af en Baadehavn ved Endelave. Det har imidlertid vist sig, at man ikke har kunnet faa noget Tilbud for den projekterede Overflagssum, 30,000 Kr., og Sogneraadet har da for at faa dette for Den saa nødvendige Arbejde paabegyndt, med Amtsrådets Tilladelse antaget det laveste antagelige Tilbud, der er paa 37,500 Kr. Amtsraadet har tilstaaet Kommunen et yderligere Tilskud paa 2000 Kr. foruden de oprindelige 5000 Kr., i det hele altsaa 7000 Kr., og man andrager i Genhold hertil om, at Staten vil forøge sit Tilskud med 5000 Kr., altsaa i alt tilskyde 20,000 Kr.